

мети за потребление. Получаването на интегрални показатели не може да се интерпретира като общо равнище на благосъстояние.

3. Информацията за липсата на един или друг предмет не е коректно да се използва за оценка на депривацията. Необходимо е да се знае дали липсата на даден предмет се дължи на ограничените финансови ресурси.

4. Предложеният подход за решаване на проблема с измерването на депривацията от данните на преброяването дава приблизителни оценки. Той може да се усъвършенства чрез включването на по-широк кръг от фактори, но не решава кардинално проблема с идентификацията на предметите, които представляват лишение поради ниски доходи.

Две неща са необходими за едно значително разширяване на приложимостта на статистическата информация от преброяването за целите на измерването на благосъстоянието. Те са свързани с разширяване на въпрос 16 от Преброителната карта за жилището. Достатъчно е само да се въведат още две колони: в първата анкетираният да посочи дали всеки от изброените предмети му е необходим, а във втората - когато липсва даден предмет, да се посочи дали това е свързано с липсата на финансови възможности.

Тези предложения едва ли ще увеличат съществено разходите, но ще допринесат за значително повишаване използваемостта на получената информация за нуждите на социално-икономическия анализ.

Приета за печат на 6.10.2004 г.